

- **Breu biografia de l'autor i de la seva producció**

Publi Virgili Maró:

Andes–70 aC. Bríndisis–19aC

Poeta romà. Estudià a cremona, Milà i Roma, on s'intrudí en el cercle de mecenes i d'Octavi. Fou a Nàpols on creà la seva obra, lluny dels esdeveniments que ensenaven l'època. Des d'aleshores la seva biografia es confon amb la seva història literària, fructi d'una enorme erudició (històrica, mitològica, filosòfica, científica), d'una inspiració elavada i d'una pregonia sensibilitat poètica.

L'evolució d'aquesta obra(Les Bucòliques, Les Geòrgiques i l'Eneida) és prou neta. Situat primer en la línia de l'art Alexandrí, el poeta canta a Les Bucòliques (44–43) els pastors i els camperols. El 38, d'acord amb els pensament d'Octavi, escriu les Geòrgiques (37–30), per tal de contribuir a una obra de restauració social i menar als romans cap a l'agricultura, posant–los davant els ulls l'epopeia del treball.

Mentrestant, Octavi ha imposat arreu la pau, ha instaurat l'imperi i ha revifat el sentiment de la romanitat: el poeta, en celebrar amb l'Eneida (30–19) els orígens troians de l'urbs i de la família imperial, lliure els nous ciutadans el poema de l'eternitat a Roma. Poeta nacional, incomparable intèrpret de l'ànima romana, model de la poesia i de la llengua llatina, veritable pare d'Occident, Virgili es convertí de seguida en un clàssic.

- **Definició d'èpica i resum general de l'obra.**

Èpica

Poesia èpica. Gènere literari constituït per els poemes en vers que relatan accions extraordinàries i heròiques de personatges mitics, historics, llegendaris o ficticis: Les epopeies, cantars de gesta i alguns romanços.

La primera part de la Eneida ha estat anomenada la part odiseica i la segona rep el nom de La Ilíada Itàlica

- **Lectura del cant II o VI de l'Eneida. Breu resum.**

Cant II: DESTRUCCIÓ DE TROYA

(El caball de fusta – La traició de Sinón – Laocoonte)

Estaven tots reunits i Enees comença a explicar les històries que havien tingut en la guerra; com la d'un cavall que ells van regalar als grecs i aquests el van menysprear danyant–ho;

també sobre Sinón, un home al que pensaven matar i ells van decidir perdonar–li la vida sí aquest els seguia però ell desagraït va parlar malament dels troians; d'un sacerdot cridat Laocoonte sobre com dos horribles monstres del mar el van matar; i de quina manera se li apareix Hèctor a Enees demanant–li que sortís d'aquesta terra.

- **Estudi dels seus personatges.**

Personatges principals:

– ENEAS: Guerrer troia, fill de la deesa Venus y Anquises.

– ANQUISES: Pare de Eneas i l'acompanyant de les seves travesies

- JUNO: Filla de Saturn, deessa del matrimoni alterna i negativa (rival de Eneas)
- EOLO: Rey que ajuda ha Juno.
- VENUS: Deessa de la bellesa filla de *Dione, i que va sorgir de l'escuma del mar.
- DIDO: Reina i Amant d'Enees que al final mor suïcidada.
- ASCANIO: Guerrer, fill d'Enees.

• **Comenta la transcendència d'aquesta obra en la literatura, o en l'art posterior.**

Publi Virgili Maró se'l considera un dels més grans poetas de Roma; va escriure Les Bucòliques, Les Geòrgiques i finalment la Eneida.

Aquesta última producció s'ha comparat com una espaiosa construcció on existeixen dominis que pertaneixen al mite, a llegendes heròiques, a la història, la religió i la filosofia.